

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2006. szeptember 28. *

A C-434/04. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Korkein oikeus (Finnország) a Bírósághoz 2004. október 11-én érkezett 2004. október 6-i határozatával terjesztett elő az előtte

Jan-Erik Anders Ahokainen,

Mati Leppik

ellen folyamatban lévő büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök, J.-P. Puissochet (előadó), A. Borg Barthet, U. Löhmus és A. Ó Caoimh bírák,

főtanácsnok: M. Poiares Maduro,

hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes,

* Az eljárás nyelve: finn.

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. május 17-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Virallinen syöttäjä képviselőjében M. Illman, a raasepori elsőfokú bíróság melletti ügyész,
- a finn kormány képviselőjében T. Pynnä és E. Bygglin, meghatalmazotti minőségben,
- a portugál kormány képviselőjében L. Fernandes és Â. Seïça Neves, meghatalmazotti minőségben,
- a svéd kormány képviselőjében A. Falk, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében M. van Beek és P. Aalto, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2006. július 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EK 28. és EK 30. cikk értelmezésére vonatkozik, és azt a J.-E. A. Ahokainen és M. Leppik ellen etil-alkoholnak Finnországba csempészúton való behozatala miatt indult büntetőeljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

- 2 Az 1143/1994. sz. alkoholról szóló törvény [az 1143/1994. sz. *alkoholilaki*, a továbbiakban: alkoholról szóló törvény] célja az 1. cikke értelmében az alkoholfogyasztás oly módon történő befolyásolása, hogy megelőzze az alkoholtartalmú készítmények egészségre és a társadalomra káros hatásait.
- 3 Az 1/2001. sz. törvénnyel módosított alkoholról szóló törvény 3. cikkének (2) bekezdése szerint „alkoholtartalmú ital” alatt kell érteni minden olyan fogyasztásra szánt italt, amelynek az etilalkohol-tartalma 80 fokos vagy annál kevesebb.
- 4 Az említett alkoholról szóló törvény értelmében a fogyasztásra alkalmas alkoholtartalmú italnak nem minősülő borszesz meghatározása nem denaturált etil-alkohol vagy 80 fokot meghaladó alkoholtartalmú nem denaturált etil-alkohol vizes oldata.
- 5 E szabályozás előírja többek között, hogy a borszesz felhasználása, előállítása és behozatala az e célból kiadott engedéllyel rendelkezők számára van fenntartva.
- 6 Az alkoholról szóló törvény 8. cikke szabályozza az alkoholtartalmú italok és a borszesz kereskedelmi célú behozatalát, valamint az etil-alkohol behozatalának engedélyezését. E cikk (1) bekezdése alapján az alkoholtartalmú italok személyes fogyasztásra, valamint kereskedelmi célokra való behozatala nem függ külön behozatali engedélytől. Az említett cikk (2) bekezdésének első albekezdése alapján szakember a *tuotevalvontakeskus* (termékellenőrző hatóság) engedélye alapján

hozhat be borszeszt. Ugyanezen cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján magánszemély a saját fogyasztására akkor hozhat be borszeszt, ha – miután elküldte az importóri minőségét tanúsító nyilatkozatot – a törvény 17. cikkének megfelelően megkapta az említett ellenőrző hatóság engedélyét.

- 7 A borszesz felhasználására vonatkozó engedély kiadásához a kérelmezőnek indokolt szükségletre kell hivatkoznia (az alkohorról szóló törvény 17. cikkének (3) bekezdése).

- 8 A 459/1968. sz. alkohorról szóló törvény – amelynek helyébe a szankciókra vonatkozó rendelkezések kivételével az alkohorról szóló törvény lépett – 82. cikkének megfelelően az alkoholtartalmú italok vagy etil-alkohol bármilyen jogellenes módon történő behozatala vagy kivitele, illetve behozatalának vagy kivitelének kísérlete az alkoholtartalmú készítmények csempészetére vonatkozó szankcióval büntetendő.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 9 A 2002. augusztus 1-jén történt vámellenőrzés során egy Németországból érkező teherautóban 9492 liter borszeszt (96,4–96,5 fokos alkoholtartalmú etil-alkohol) találtak egyliteres üvegekben. Tekintettel a csomagolás módjára és a szolgáltatott magyarázatokra, a terméket valószínűleg hígított alkoholtartalmú italként való fogyasztásra szánták. A fuvarlevél alapján e kamionnak 32 raklap szezámolaj lett volna a rakománya.

- 10 J.-E. A. Ahokaintent és M. Leppiket a Raaseporin käräjäoikeus (raasepori elsőfokú bíróság) alkoholtartalmú készítmények csempészetéért szabadságvesztésre ítélte. A bíróság elrendelte az etil-alkoholnak az állam javára való elkobzását is.
- 11 A Helsingin hovioikeus (helsinki fellebbviteli bíróság) helybenhagyta ezt az ítéletet.
- 12 A Korkein oikeus (legfelsőbb bíróság), amelyhez J.-E. A. Ahokainen és M. Leppik a fellebbviteli bíróság határozatával szemben fellebbezést nyújtott be, különösen azt szeretné tudni, hogy a borszeszre vonatkozó finn engedélyezési rendszert az EK 28. cikk értelmében mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek kell-e tekinteni, és adott esetben a tárgyra tekintettel jogszerűnek minősülhet-e az EK 30. cikke alapján.
- 13 A Korkein oikeus – mivel szükségesnek tartotta az EK-Szerződés vonatkozó rendelkezéseinek értelmezését – úgy döntött, felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Az EK 28. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami jogszabály, amely szerint 80 fokot meghaladó alkoholtartalmú, nem denaturált etil-alkoholt csak az hozhat be, aki arra engedélyt kapott?
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén az engedélyezési rendszert az EK 30. cikk alapján megengedettnek lehet-e tekinteni?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 14 A kérdéseket előzetes döntéshozatalra előterjesztő bíróság kérdéseivel, amelyeket együtt célszerű megvizsgálni, lényegében azt szeretné megtudni, hogy a Szerződésnek az áruk szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseivel ellentétes-e a borszesz behozatalára vonatkozó olyan előzetes engedélyezési feltétel, mint amelyet az alkoholról szóló törvény ír elő.
- 15 Ahhoz, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak hasznos választ lehessen adni, emlékeztetni kell arra, hogy a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelvnek (HL L 76., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 179. o.), amely az e termékekre, köztük az alkoholra alkalmazandó vám- és pénzügyi rendelkezések meghatározására irányul, nem tárgya az EK 30. cikkben említett közérdekű követelmények védelmének azon külön szabályozása, hogy a Szerződés tiszteletben tartásával a tagállamok megőrizték hatáskörüket az e követelmények védelméhez szükséges intézkedések meghozatalára (analógia útján lásd a C-394/97. sz. Heinson-ügyben 1999. június 15-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-3599. o.] 29. pontját).
- 16 Egyrészt tehát azt kell vizsgálni, megvalósul-e az EK 28. cikk szerinti korlátozás, másrészt igazolható-e az az EK 30. cikk alapján.

Az EK 28. cikk szerinti korlátozás

A felek érvei

- 17 A Virallinen syöttäjä (ügyész), valamint a finn és a portugál kormány szerint nem ellentétes az EK 28. cikkel az olyan tagállami jogszabály, amely a borszesz

behozatalát engedélyezési rendszernek veti alá. A svéd kormány és az Európai Közösségek Bizottsága viszont azt állítják, hogy az érintett áruk behozatala előtt az importáló államtól való engedélykérésre kötelezés az EK 28. cikk által tiltott intézkedés, még ha ez az engedély pusztán formáság is, és automatikusan kiadják.

A Bíróság álláspontja

- 18 A tagállamok minden olyan kereskedelemre vonatkozó szabályát, amely közvetlenül vagy közvetve, illetve ténylegesen vagy potenciálisan akadályozhatja a Közösségen belüli kereskedelmet, mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek kell tekinteni, és mint olyan, az EK 28. cikkben foglalt tilalom alá esik (lásd különösen a 8/74. sz. Dassonville-ügyben 1974. július 11-én hozott ítélet [EBHT 1974., 837. o.] 5. pontját, a C-420/01. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2003. június 19-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-6445. o.] 25. pontját, és a C-20/03. sz., Burmanjer és társai ügyben 2005. május 26-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-4133. o.] 23. pontját). Elvileg az EK 28. cikk tilalma alá tartozó mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősülnek még a nemzeti termékekre és a behozott termékekre megkülönböztetés nélkül alkalmazandó azon szabályok is, amelyeknek a behozott termékekre való alkalmazása csökkentheti az értékesítésük mennyiségét (lásd többek között a 120/78. sz., Rewe-Zentral, ún. „Cassis de Dijon”-ügyben 1979. február 20-án hozott ítéletet [EBHT 1978., 649. o.]).
- 19 A Bíróság azonban kifejtette, hogy az értékesítés egyes módjait korlátozó vagy megtiltó nemzeti jogszabályok más tagállamokból származó termékekre történő alkalmazása nem alkalmas a Közösségen belüli kereskedelemnek a fent hivatkozott Dassonville-ügyben hozott ítélet értelmében vett közvetlen vagy közvetett, tényleges vagy potenciális akadályozására, amennyiben ezek minden olyan érintett gazdasági szereplőre vonatkoznak, aki az adott állam területén tevékenykedik, és amennyiben a nemzeti termékek és a más tagállamokból származó termékek forgalmazását mind jogilag, mind ténylegesen ugyanúgy érintik (ebben az értelemben lásd a C-267/91. és C-268/91. sz., Keck és Mithouard egyesített ügyekben 1993. november 24-én hozott ítélet [EBHT 1993., I-6097. o.] 16. pontját).

- 20 Ami különösen az előzetes behozatali engedélynek a Szerződés rendelkezései szerinti minősülését illeti, a Bíróságnak alkalmá volt arról dönteni, hogy az ilyen rendszer elvileg ellentétes az EK 28. cikkel, mivel ez a rendelkezés a Közösségen belüli viszonylatban akadályát képezi olyan nemzeti jogszabály alkalmazásának, amely fenntartja a behozatali engedély – legyen az pusztán formális – követelményét, vagy minden ehhez hasonló gyakorlatot (a 124/81. sz., Bizottság kontra Egyesült Királyság, ún. „UHT-tej”-ügyben 1983. február 8-án hozott ítélet [EBHT 1983., 203. o.] 9. pontja, a C-304/88. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 1990. július 5-én hozott ítélet [EBHT 1990., I-2801. o.] 9. pontja; szintén lásd a C-212/03. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2005. május 26-án hozott ítélet [EBHT 1990., I-4213. o.] 16. pontját és az EFTA-Bíróság E-1/94. sz. Restamark-ügyben 1994. december 16-án hozott ítélete [EFTA Court Report, 15. o.] 49. és 50. pontját).
- 21 Azon tény ugyanis, hogy a behozatalra formaságokat írnak elő – mint az alapügyben érintett, előzetes engedélyezési rendszert bevezető rendelkezés –, akadályozhatja a Közösségen belüli kereskedelmet és megakadályozhatja azon termékek piacra jutását, amelyeket jogszerűen állítottak elő és forgalmaztak más tagállamokban. Az akadály még erősebb, ha a rendszer az említett termékekre többletköltségeket ró (lásd különösen a C-189/95. sz. Franzén-ügyben 1997. október 23-án hozott ítélet [EBHT 1997., I-5909. o.] 71. pontját). Ilyen körülmények között nem az egyes értékesítési módok „egyszerű” korlátozásáról vagy megtiltásáról van szó.
- 22 Az olyan előzetes engedélyezési feltételt tehát, mint amilyen az alapügyben szerepel, a tagállamok közötti kereskedelem olyan akadályának kell tekinteni, amely az EK 28. cikk hatálya alá tartozik.

Az EK 30. cikk szerinti igazoló indokok

- 23 Az ilyen akadályt ugyanakkor az EK 30. cikkben említett indokokkal igazolni lehet.

A felek érvei

- 24 A Virallinen syöttäjä és a finn kormány észrevételezik, hogy Finnországban az alkoholfogyasztás, különösen a fiatalok körében nemcsak a közegészségre vonatkozó fő veszélyforrás, hanem a közrend és a közbiztonság zavarainak kiváltó oka is, mivel szorosan összefügg a bűnözéssel és a balesetek előfordulásával.
- 25 Ami az arányosságot illeti, azzal érvelnek, hogy a kérdéses szabályozás megfelelő és szükséges az általa kitűzött célok eléréséhez, mivel a 80 fokot meghaladó alkoholtartalmú alkoholra vonatkozó tilalom a saját fogyasztásra korlátozódik, és az előzetes engedélyezési rendszer az ilyen fogyasztás különösen a fiatalokra veszélyes kockázatainak az elkerülésére irányul, akik számára a különösen erős alkoholtartalmú, de nagyon olcsó készítmény, mint amilyen a borszesz, nagyon vonzó terméket jelentene. Ez a rendszer mindenesetre nem akadályozza meg azt, aki erre engedélyt kapott, hogy a más tagállamokban előállított és a törvényben felsorolt felhasználásra szánt borszeszt behozza.
- 26 A Bizottság a maga részéről a kérdéses intézkedéseket a követett célhoz képest aránytalannak tartja. Megjegyzi többek között, hogy az importőrök nyilatkozatai és a behozatali engedélyek általában elegendőek a tagállam jogszerű célkitűzéseinek eléréséhez.
- 27 Tekintettel arra, hogy a borszesz a saját fogyasztás finn piacáról ki van zárva, a Bizottság szerint felmerül a kérdés, hogy a kereskedelmi célú felhasználásra és behozatalra vonatkozó előzetes engedélyezési rendszer mennyiben tehet közvetlenül eleget a közegészség és a közrend védelme célkitűzésének.

A Bíróság álláspontja

- 28 Tény, hogy az olyan szabályozás, mint amely az alapjogvitában szerepel, és amelynek a célja az alkoholfogyasztás oly módon történő befolyásolása, hogy megelőzze az alkoholtartalmú készítményeknek az emberi egészségre és a társadalomra káros hatásait, és ezáltal a túlzott alkoholfogyasztás elleni fellépésre is törekszik, megfelel az EK 30. cikkben a közegészségre és közrendre vonatkozóan elismert törekvéseknek.
- 29 Ahhoz azonban, hogy a közegészségre és közrendre vonatkozó törekvések igazolhassanak egy olyan akadályt, mint az alapjogvitában szóban forgó előzetes engedélyezési rendszer, az szükséges, hogy a tekintett intézkedés arányos legyen a kitűzött céllal, és ne szolgáljon a tagállamok közötti kereskedelemben önkényes hátrányos megkülönböztetés vagy rejtett korlátozás eszközéül.
- 30 Ami a hátrányos megkülönböztetés és a korlátozás veszélyét illeti, az iratokban semmilyen adat nem támasztja alá a finn hatóságok által kifejtett, a közegészségre és közrendre vonatkozó indokok céljával való visszaélést, valamint azt, hogy azok használata más tagállamokból származó termékekkel szemben hátrányos megkülönböztetéshez vezet, vagy egyes termékek nemzeti előállításának közvetett védelmét szolgálják (lásd a 34/79. sz., Henn és Darby ügyben 1979. december 14-én hozott ítélet [EBHT 1979., 3795. o.] 21. pontját, valamint a C-1/90. és C-176/90. sz., Aragonesa de Publicidad Exterior és Publivia ügyben 1991. július 25-én hozott ítélet [EBHT 1991., I-4151.o.] 20. pontját).
- 31 Az intézkedés arányos jellegét – amely az áruk szabad mozgása elve alóli kivételt képez – illetően, a nemzeti hatóságok feladata annak bizonyítása, hogy a szabályozásuk eleget tesz az arányosság elvének, azaz, hogy szükséges a kitűzött cél, a jelen esetben a közegészség és közrend védelme érdekében, és hogy e célt nem lehet elérni a Közösségen belüli kereskedelmet kevésbé tiltó vagy korlátozó

intézkedésekkel (lásd ebben az értelemben a C-17/93. sz., Van der Veldt ügyben 1994. július 14-én hozott ítélet [EBHT 1994., 3537. o.] 15. pontját, valamint a fent hivatkozott Franzén-ügyben hozott ítélet 75. és 76. pontját).

- 32 Amint azt a Virallinen syöttäjä és a finn kormány hangsúlyozták, a tagállamok ugyanakkor mérlegelési lehetőséggel rendelkeznek, hogy a sajátos társadalmi összefüggéseknek és az olyan jogszerű célkitűzéseknek, mint a túlzott alkoholfogyasztás megelőzése és az alkoholfogyasztással összefüggő különböző bűnüldözési formák elleni küzdelem, a közösségi jogra tekintettel tulajdonított jelentősége függvényében meghatározzák azon intézkedéseket, amelyek konkrét eredményekre vezethetnek (lásd többek között a fent hivatkozott Heinonen-ügyben hozott ítélet 43. pontját).
- 33 Amint azt a svéd kormány észrevételezte, az EK 30. cikk által védett javak és érdekek között az emberek egészsége és élete foglalja el az első helyet. A tagállamok feladata, hogy a közösségi jog és különösen az arányosság elve tiszteletben tartásával meghatározzák azon szintet, amelyen a védelmet biztosítani akarják és e szint elérésének módját (lásd a C-320/93. sz. Ortscheit-ügyben 1994. november 10-én hozott ítélet [EBHT 1994., I-5243. o.] 16. pontját, és szintén ebben az értelemben a fent hivatkozott Heinonen-ügyben hozott ítélet 45. pontját).
- 34 Az élőállatok belga és az UHT tej brit behozatali rendszerének a közösségi joggal való összeegyeztethetőségét illetően a Bíróság úgy vélte, hogy az előzetes engedélyezési rendszer aránytalan intézkedést jelent az emberek és az állatok egészsége és élete védelmének biztosításához. A Bíróság kifejtette, hogy valamely tagállam hozhat kevésbé korlátozó intézkedéseket ezen érdekek védelmére, a számára hasznos információk összegyűjtésére szorítkozva, például adott esetben a küldő tagállamok által kiadott megfelelő engedélyekkel ellátott, az importőrök által aláírt nyilatkozatok útján (lásd a fent hivatkozott „UHT-tej”-ügyben hozott ítélet 17. pontját, és a Bizottság kontra Belgium ügyben hozott ítélet 14. pontját).

- 35 A Bíróság azt is megállapította, hogy az EK-Szerződés 30. és 36. cikkével (jelenleg, módosítást követően EK 28. és 30. cikk) ellentétesek azok a nemzeti rendelkezések, amelyek az alkoholtartalmú italok behozatalát csak gyártási vagy nagykereskedelmi engedéllyel rendelkező gazdasági szereplők számára teszik lehetővé, amennyiben egyrészt az engedélyezési rendszer a más tagállamokból származó alkoholtartalmú italok behozatalát akadályozza annyiban, hogy többletköltségeket ró az említett italokra, másrészt pedig nem bizonyított, hogy az említett nemzeti rendelkezések által bevezetett engedélyezési rendszer – többek között az engedélyjogosultaktól megkövetelt tárolási kapacitásokra és a nagy összegű díjakra és adókra vonatkozó feltételeket illetően – arányos a közegészségi célkitűzéssel, sem az, hogy ez a cél nem érhető el a Közösségen belüli kereskedelmet kevésbé korlátozó intézkedésekkel (lásd a fent hivatkozott Franzén-ítélet 71., 76. és 77. pontját).
- 36 A fent hivatkozott Heinonen-ítélet alapjául szolgáló ügyben viszont a Bíróság az ezen ítélet 40–44. pontjában megállapította, hogy az alkoholoról szóló törvényen alapuló és az alkoholtartalmú italok harmadik országokból érkező utazók általi behozatalára vonatkozóan az utazás időtartamának függvényében korlátozásokat bevezető finn szabályozás nem ellentétes a közösségi joggal. A Bíróság úgy ítélte meg, hogy az intézkedés megfelelő és szükséges volt, mert hozzájárult a társadalmi és egészségügyi helyzet javításához, valamint mert korlátozott volt, és csak a pontos kritériumoknak megfelelő utazásokra vonatkozott, míg a Bizottság által javasolt alternatív intézkedések nem tűntek kellően hatékonyak a kitűzött cél eléréséhez.
- 37 Ami azonban az alkoholtartalmú italokat reklámozó hirdetések időszaki kiadványokban való megjelentetését tiltó svéd szabályozás – amelyet az előző pontban említett finn szabályozás alapjául szolgálóhoz hasonló közegészségi megfontolások indokoltak – arányosságának és különösen azon kérdésnek a megítélését illeti, hogy a kitűzött cél – vagyis a túlzott alkoholfogyasztás elleni fellépés – elérhető-e a Közösségen belüli kereskedelmet kevésbé korlátozó intézkedésekkel, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy ennek megállapítása az érintett tagállamban a helyzetet jellemző jogi és ténybeli körülmények elemzését feltételezi, amelyet a kérdést előterjesztő bíróság jobban elvégezhet (a C-405/98. sz., Gourmet International Products ügyben 2001. március 8-án hozott ítélet [EBHT 2001., I-1795. o.] 33. pontja).

- 38 A jelen esetben az előző pontban hivatkozott okok miatt a nemzeti bíróságra kell bízni a rendelkezésére álló jogi és ténybeli elemek alapján annak eldöntését, hogy a Finn Köztársaság által elfogadott konkrét intézkedések olyan jellegűek-e, hogy hatékonyan fellépnek az olyan ital, mint a borszesz túlzott fogyasztása ellen, vagy hogy kevésbé korlátozó intézkedések hasonló eredménnyel járhatnak-e. A meghozott intézkedések arányosságának és hatékonyságának ellenőrzése ugyanis olyan ténymegállapításokon nyugszik, melyeket a kérdést előterjesztő bíróság jobban megtehet, mint a Bíróság.
- 39 Így a kérdést előterjesztő bíróságra tartozik a Virallinen syttäjänak és a finn kormánynek a borszeszfogyasztás veszélyeire és az előzetes engedélyezési rendszer hatékonyságára vonatkozó állításai hihetőségének ellenőrzése. Az ő feladata a korlátozó intézkedések eredményének ellenőrzése is, azaz, hogy lehetővé tették-e, akár csak részlegesen a Virallinen syttäjä és a finn kormány által hivatkozott, a közrend megzavarására vonatkozó és az állampolgárok egészségét veszélyeztető jelenségek megakadályozását. Végül nem feledkezve meg arról, hogy a borszesz felhasználása és értékesítése egyaránt engedélyezési rendszer alá tartozik, az ő feladata megvizsgálni, hogy a vitatott szabályozás által követett cél nem érhető-e el az adott esetben az exportőr tagállam által kiadott megfelelő engedélyekkel ellátott, az importőrök által aláírt nyilatkozatok útján, amelyek lehetővé teszik a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy megszerezzék a behozott borszesz rendeltetési céljának ellenőrzéséhez és a túlzott fogyasztás megakadályozásához szükséges információkat.
- 40 Az a válasz adandó tehát, hogy az EK 28. és EK 30. cikkel nem ellentétes az olyan rendszer, mint amelyet az alkoholról szóló törvény ír elő, amely a 80 fokot meghaladó alkoholtartalmú, nem denaturált etil-alkohol behozatalát előzetes engedélytől teszi függővé, kivéve ha úgy tűnik, hogy az érintett tagállamban a helyzetet jellemző jogi és ténybeli körülmények között a közegészségnek és a közrendnek az alkohol káros következményeivel szembeni védelme a Közösségen belüli kereskedelmet kevésbé korlátozó intézkedésekkel biztosítható.

A költségekről

- 41 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Az EK 28. és EK 30. cikkel nem ellentétes az olyan rendszer, mint amelyet az 1143/1994. sz. alkoholról szóló törvény [az 1143/1994. sz. alkoholilaki] ír elő, amely a 80 fokot meghaladó alkoholtartalmú, nem denaturált etil-alkohol behozatalát előzetes engedélytől teszi függővé, kivéve ha úgy tűnik, hogy az érintett tagállamban a helyzetet jellemző jogi és ténybeli körülmények között a közegészségnek és a közrendnek az alkohol káros következményeivel szembeni védelme a Közösségen belüli kereskedelmet kevésbé korlátozó intézkedésekkel biztosítható.

Aláírások